

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0159 van 18 juli 2012
in de zaak 1112/0507/SA/3/0454

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Severine FALEPIN
kantoor houdende te 8600 Diksmuide, Woumenweg 109
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Ludo OCKIER en Filip ROGGE
kantoor houdende te 8500 Kortrijk, Beneluxpark 3
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 2 maart 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 19 januari 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wervik van 19 september 2011 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het verbouwen van een rijwoning.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar heeft wel het originele administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 4 juli 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Severine FALEPIN die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Bert VERHAEGHE die loco advocaten Ludo OCKIER en Filip ROGGE verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

Mevrouw █████ verzoekt met een aangetekende brief van 10 april 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 25 april 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 1 januari 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wervik een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het *“verbouwen van een rijwoning”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979 vastgestelde gewestplan ‘leper-Poperinge’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 23 juni 2011 tot en met 22 juli 2011, wordt een bezwaarschrift ingediend door de huidige verzoekende partij.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 28 juni 2011 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wervik verleent op 19 september 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Het college motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

- *De aanvraag is gelegen in het centrum van Wervik.*

- *De omgeving wordt gekenmerkt door gesloten bebouwing, met hoofdzakelijk twee bouwlagen en hellend dak evenwijdig met de openbare weg. Deze woning is echter een halfopen woning en vormt een architecturaal onafgewerkt geheel aan het einde van een bouwblok met gesloten bebouwing.*

Naastliggend springt de bebouwing van het gemeenschapsonderwijs achteruit en vormt een opening van het straatbeeld.

- *De wachtgevel met het gemeenschapsonderwijs is onafgewerkt. Deze woning vormt echter ook de overgang van de rijbebouwing naar de ter plekke bestaande onderwijsinstelling.*

- *De aanvraag omvat een verbouwing en het louter renoveren van het bestaande hoofdgebouw. Daarbij worden de verouderde fragmentaire bijgebouwen afgebroken en vervangen door een nieuw volume, dit volume wordt gebouwd over de volle breedte van het perceel.*

- *De verantwoordelijke van het gemeenschapsonderwijs heeft de plannen medeondertekend voor akkoord.*

- *De bestaande scheidingsmuur met de nabuur-bezwaarindiener is 3.5 meter hoog. De nieuwe scheidingsmuur varieert van 3.10 naar 4.21 m, zijnde 3.10 op 12m bouwdiepte en 4.21m terhoogte van de voorziene bouwdiepte van 17.50 m.*

- *De dakhelling wordt doorgetrokken tot op 3 m. dit brengt eveneens een uitbreiding van de scheidingsmuur met zich mee. Deze uitbreiding situeert zich binnen de twaalf meter, de richtnorm die de dienst hanteert voor bebouwing op de verdieping. Er kan dus gesteld worden dat door deze ingreep meer ruimte kan gecreëerd worden op de verdieping, zonder gebruik te maken van de maximale toegestane bouwdiepte op het verdiep. Dit komt de grootte van de wachtgevel ten goede en garandeert een betere lichtinval.*

- *De wachtgevel is zichtbaar vanaf het openbaar. De inzichten voor het naburig schooldomein zijn onbekend. Door het doortrekken van de helling van het hoofddak en de tegenovergestelde helling van de aanbouw ontstaat er een minder banale wachtgevel. Dit komt het straatbeeld ten goede. Een identiek materiaal voor de uitbreiding van de wachtgevel is aangewezen.*

- *De woning wordt voorzien van een garage, de poort wordt voorzien in de smalle voorgevel. Voor de dienst is dit enkel aanvaardbaar, als er in het straatsegment niet te veel garages voorkomen. Dit is hier het geval, de meeste woningen beschikken niet over een garage. Het inrichten van de garage komt de parkeerdruk ten goede en is aanvaardbaar.*

- *De aanvraag is verenigbaar met zijn onmiddellijke omgeving omwille van de bestaande specifieke inplanting en concept.*

- *Het ingediende ontwerp stelt een verbetering van de bestaande toestand voor.*

- *Het ontwerp stoort de goede ruimtelijke ordening niet.*

- *Omwille van bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag momenteel wel juridisch-planologisch en ruimtelijk-stedenbouwkundig verantwoord is.*

...

DE VERGUNNING WORDT AFGEGEVEN ONDER VOLGENDE BIJZONDER VOORWAARDEN:

Het advies van de afdeling Wegen en Verkeer stipt na te leven in het bijzonder :

De garagepoort mag bij het openen of kantelen niet uit het voorgevelvlak, over het openbaar domein, zijnde het trottoir, uitsteken. Uitslaande kantelpoorten worden niet toegelaten.

De uitbreiding van de wachtgevel zichtbaar vanaf de ■■■■ wordt opgetrokken in een gelijkaardige baksteen als de bestaande wachtgevel.

...

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 19 oktober 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 14 december 2011 om dit beroep ongegrond te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 20 december 2011 beslist de verwerende partij op 19 januari 2012 om het beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De verbouwing zorgt voor een verhoging van het comfort van de bewoners. Enerzijds wordt een garage geïntegreerd in de woning zodat kan geparkeerd worden op privédomein, anderzijds wordt een kwalitatieve woonruimte gecreëerd met creatieve oplossingen voor een maximale lichtinval. De uitbreiding kan echter niet ten koste gaan van het wooncomfort van de aanpalenden.

De linkerbuur die beroep instelde meent dat er een verlies aan zonlichtinval zal zijn waardoor het verblijf in de woning minder aangenaam zal zijn en er een minwaarde zal ontstaan voor zijn woning. De plaats van de aanvraag ligt zuid-zuidwestelijk ten opzichte van de woning van beroeper.

De linkerbuur heeft eveneens achteraan een aanbouw maar deze situeert zich langs de linkerperceelsgrens van het buurperceel. Het hoofdvolume van beide woningen heeft een bouwdiepte van ca. 8 m. Tussen de uitbouw van de linkerbuur en de perceelsscheiding met de plaats van de aanvraag bevindt zich een ruimte van 2 m breed. De muur op de perceelsscheiding heeft een hoogte van ca. 3,4 m op vandaag. Gezien de beperkte breedte van de tussenruimte is de zonlichtinval op vandaag ook al beperkt. Bovendien gaat het niet om een verhoging van de gemene muur over volledige verdiepingshoogte maar loopt de verhoging van de gemene muur schuin af naar achteren.

Er werd bijgevolg wel degelijk aandacht besteed aan het beperken van de nadelen voor de buur. Door te opteren voor een doortrekking van het dakvlak in plaats van de uitbreiding met een volledige bouwlaag met overal een hoogte van 3 m wordt de eventuele verminderde zonlichtinval beperkt. Beroeper moet er zich bovendien van bewust zijn dat wonen in de kern van een gemeente in een omgeving met aaneengesloten bebouwing ook enige verdraagzaamheid vraagt naar de burens toe. De beroeper heeft zelf een grote uitbouw over twee bouwlagen en zal hierbij ook een vermindering van lichtinval veroorzaken bij zijn linkerbuur.

Door de verbouwing is er een wijziging van de wachtgevel ter hoogte van de rechterzijperceelsgrens waar het perceel van de aanvraag grenst aan de school met achteruitliggende gebouwen. Op vandaag is er op de perceelsscheiding met de school

ook al een gemene muur met een hoogte van ca. 3,4 m tot een bouwdiepte van ca. 11,6 m en verderop een hoogte van ca. 2,2 m. Omdat de muur boven de aanwezige hagen zal uitsteken en zichtbaar zal blijven, is het van belang dat de uitbreiding van de gemene muur met een gelijkaardige baksteen zal uitgevoerd worden als de bestaande.

Ook de afwerking van de gemene muur naar de beroeper toe moet op een esthetische manier gebeuren. De wijze waarop dit zal gebeuren is niet vermeld op het plan. Het is aangewezen dat ofwel dezelfde afwerking toegepast wordt als de huidige afwerking van de bestaande gemene muur ofwel een gevelsteen gebruikt wordt in gelijkaardige tint als deze van de beroeper (rood-bruin genuanceerd).

Volgende voorwaarden dienen dan ook opgelegd: de uitbreiding van de wachtgevel zichtbaar vanaf de [REDACTED] moet worden opgetrokken in een gelijkaardige baksteen als de bestaande wachtgevel en de uitbreiding van de gemene muur aan de kant van de linkerbuur moet uitgevoerd worden in ofwel dezelfde afwerking als de huidige afwerking van de bestaande gemene muur ofwel een gevelsteen in gelijkaardige tint als deze van de beroeper (rood-bruin genuanceerd)

Het ontwerp voorziet in het creëren van een garage aan de straat. Gezien de beperkte breedte van het perceel resulteert dit in een gesloten straatgevel op het gelijkvloers. Ter hoogte van de plaats van de aanvraag bevindt zich een parkeerstrook voor de deur.

Door het voorzien van een garage gaat enerzijds een parkeerplaats verloren op het openbaar domein maar anderzijds wordt er ook één bijkomend voorzien op privédomein. Deze oplossing is dan ook aanvaardbaar.

Er kan geconcludeerd worden dat het ontwerp verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening en past in de goede plaatselijke aanleg.

...

De vergunning kan dan ook verleend worden onder volgende voorwaarden :

1. Het advies van de afdeling Wegen en Verkeer moet stipt nageleefd worden, in het bijzonder : De garagepoort mag bij het openen of kantelen niet uit het voorgevelvlak, over het openbaar domein, zijnde het trottoir, uitsteken. Uitslaande kantelpoorten worden niet toegelaten.
2. De uitbreiding van de wachtgevel zichtbaar vanaf de [REDACTED] wordt opgetrokken in een gelijkaardige baksteen als de bestaande wachtgevel.
3. De uitbreiding van de gemene muur aan de kant van de linkerbuur moet uitgevoerd worden in ofwel dezelfde afwerking als de huidige afwerking van de bestaande gemene muur ofwel een gevelsteen in gelijkaardige tint als deze van de beroeper (rood-bruin genuanceerd)

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd op 20 januari 2012 conform artikel 4.7.23, §3 VCRO betekend aan de verzoekende partij. Het verzoekschrift tot schorsing en vernietiging, ingesteld met een ter post aangetekende zending van 2 maart 2012, is derhalve tijdig conform artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De verzoekende partij kan in het licht van het voorgaande niet bijgetreden worden wanneer zij lijkt aan te nemen dat de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een onroerend goed dat onmiddellijk gelegen is naast het perceel of de percelen waarop de bestreden beslissing slaat, haar op zich het rechtens vereiste belang bij de huidige procedure kan verschaffen. De tekst van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO verzet zich hiertegen en laat de Raad evenmin toe om zonder meer enige hinder of nadelen, en derhalve evenmin enig belang, in hoofde van de verzoekende partij te vermoeden.

Anderzijds stelt de Raad vast, en hiertoe kan de Raad uit de gegevens van het ganse verzoekschrift putten, ook uit het deel dat handelt over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat de verzoekende partij voldoende aannemelijk maakt dat zij hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. De Raad weerhoudt de beschreven nadelen betreffende het mogelijke verlies aan (zon)licht in haar veranda, keuken, woning en tuin en het daarmee gepaard gaande verminderde wooncomfort. Er valt ook niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die middels de bestreden beslissing werden vergund.

De door de verzoekende partij opgesomde mogelijke hinder en nadelen zijn voldoende persoonlijk, direct en actueel. Zij beschikt over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16 §1, eerste lid, 3° VCRO.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden

vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

*Het is aannemelijk dat de heer en mevrouw █████ - zo verzoeker enkel de vernietiging van de bestreden beslissing zou vorderen – na het verstrijken van de wettelijke termijn overgaat tot het effectief en onmiddellijk oprichten van dit bouwsel. Meer zelfs, verzoeker kreeg bericht dat de werken op 06/03/2012 aangevat zullen worden (stuk 5). Een en ander zou voor verzoeker tot gevolg hebben dat zich een moeilijk omkeerbare situatie voordoet. Dat de realiteit immers leert dat slechts bij uitzondering een effectief opgericht gebouw met de grond wordt gelijkgemaakt - en indien dit al gebeurt - vaak na jaren getouwtrek. Dat verzoeker bovendien ingeval van gerechtelijke procedure gebonden is door art. 6.1.42 VCRO, waarbij bepaald is dat de rechtbank de gevorderde herstelmaatregel die ze passend acht bepaalt. Dat een afbraak van de bouwwerken bijgevolg steeds onzeker is, zodat sprake is van **moeilijke herstelbaarheid**. Dat bovendien in de tussentijd - tussen de oprichting en een afbraak in navolging van een vernietiging - de hierna nader omschreven ernstige gevolgen zich onverkort laten gevoelen, hetgeen pecuniair niet herstelbaar is.*

...

Dat de ernst van het nadeel dan ook duidelijk is:

a) dat dergelijke verbouwing vooreerst veel hinder zouden veroorzaken gedurende een langdurige periode. Dat de woning van verzoeker immers onmiddellijk paalt aan de te verbouwen woning.

b) door het optrekken van de muur, ter opvang van het dak dat veel verder naar achter uitloopt en de constructie van een vlinderdak, zou verzoeker zicht krijgen op een hoge blinde muur en dit tot op een bouwdiepte van 17,50 meter, zijnde bijna 10 meter verder dan de huidige toestand.

c) die hoge blinde muur zou een immense nefaste invloed hebben op lichtinval in en zonneshijn op de veranda/keuken (foto 14 en 15, stuk 4), woning en tuin van verzoeker. De woning van verzoeker is zuidoostwaarts georiënteerd. De te verbouwen woning met hogere scheidingsmuur en (vlinder)dak bevindt zich zuid-zuidwestwaart, zijnde de zonnkant, van de woning van verzoeker. Actueel geniet verzoeker de ganse dag van het zonlicht. Het bouwwerk van de heer en mevrouw █████ zal in zeer zware mate het aantal uren zonlicht aantasten en zal ontegensprekelijk een belangrijke schaduwslag veroorzaken. Dit geldt niet alleen tijdens de zomermaanden, doch des te meer in de winterperiode wanneer de zon veel lager staat dan in de zomer. Ook in de herfst en lente zal er minder inval van zonlicht zijn. Dit zou dus inhouden dat de woning van verzoeker bijna de ganse dag in de schaduw zal komen te liggen. Dat dit ook stijgende energiekosten met zich zou meebrengen, wat in tijden van energiebesparing, niet te

verwaarlozen is. Zelfs in het voor- en najaar kan verzoeker, zonder enige verwarming, vertoeven in zijn keuken/veranda.

Het is tevens vaststaande rechtspraak van de Raad dat er in gevallen van ernstige aantasting van het licht en bezonning een schorsing wordt uitgesproken.

d) Daarbij zou nog komen dat verzoeker door die hoge blinde muur, een zeer benepen uitzicht en gevoel krijgen, net alsof hij in een gevangenis zou verblijven. Zijn woning/perceel is immers zeer smal, zeker het koer gedeelte (foto 9 en 12 van stuk 4). Hierdoor zou hij tevens een aanzienlijk esthetisch nadeel ondervinden

e) Bovendien zou hij door het optrekken van het gewraakte bouwwerk het open uitzicht verliezen (foto 8 en 9 van stuk 4) en zou dit een aanzienlijke verstoring en vermindering van het woongenot betekenen die hij als bewoner-eigenaar actueel geniet.

f) Zoals reeds gezegd zal het gebrek aan inval van (zon)licht ontegensprekelijk de belevingswaarde van de woning en de tuin fel degenereren en zo een ernstige genotsvermindering van de eigendom veroorzaken. De veranda/keuken maakt de leefruimte uit voor verzoeker. De Raad van State heeft al meermaals geoordeeld dat een te grote bouwdiepte op een naburig perceel met zicht- en lichtschade als gevolg, niet kan worden getolereerd.

g) er zal tevens een aantasting zijn van de harmonie met de andere woningen in de straat. Vermits de woning nr. 76 de laatste woning van de rij is, en de school dieper gelegen is, zal het hoge bouwwerk met vlinderdak zeer duidelijk zichtbaar zijn vanaf de straatkant. Alle overige woningen in de straat, welke gekenmerkt is door lintbebouwing, zijn uniform. Woningen met twee bouwlagen en smalle gevels met voordeur en venster (stuk 2 en foto 2 van stuk 4). Niet alleen zal de zijkant voor een stijlbreuk zorgen, ook de voorgevel door er een garage in te voorzien.

...

2.

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en lijkt het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet te betwisten.

3.

De tussenkomende partij merkt op dat hinder gepaard gaande met de uitvoering van de stedenbouwkundige vergunning inherent is aan de tenuitvoerlegging van de vergunning en slechts tijdelijk van aard is. De tussenkomende partij antwoordt tevens dat er geen sprake is van een aanzienlijke verhoging van de scheidingsmuur en dat het vlinderdak ter hoogte van de veranda van de verzoekende partij zelfs iets lager is dan de bestaande scheidingsmuur om dan geleidelijk te stijgen tot een hoogte van 4,21 meter.

De tussenkomende partij stelt verder dat er geen zodanige afname van zonlicht is dat de verzoekende partij op fundamentele wijze zonlicht zou ontberen. De lichtafname treedt pas op vanaf 15 uur. Volgens de tussenkomende partij zorgt de bestaande bebouwing reeds voor een besloten situatie en een gesloten uitzicht zodat dit door de vergunde toestand geenszins zwaar wordt verergerd.

De tussenkomende partij stelt tot slot dat de verzoekende partij geenszins enig recht kan claimen op een ongewijzigd straatbeeld.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij mag zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bovendien niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

De Raad merkt vooreerst op dat tijdelijke hinder ingevolge werfactiviteiten tijdens de uitvoering van de werken niet, minstens niet kennelijk zonder meer, kan ingeroepen worden als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat in voorkomend geval de schorsing van de bestreden beslissing kan verantwoorden. Dergelijke hinder is inherent aan de uitvoering van de werken, heeft in principe geen blijvend karakter en is in die zin dan ook niet moeilijk te herstellen.

3.

De Raad dient verder vast te stellen dat de verzoekende partij woonachtig is in het centrum van de gemeente Wervik, meer specifiek in een straat die wordt gekenmerkt door gesloten bebouwing. De woning van de verzoekende partij bestaat uit een smalle woning omsloten door andere woningen.

De Raad merkt op dat een uitzicht op een muur in een kerngebied met gesloten bebouwing niet uitzonderlijk is. Bovendien heeft de verzoekende partij reeds zicht op een blinde muur zodat er actueel bezwaarlijk sprake kan zijn van een open uitzicht. De bestaande muur bedraagt reeds 3,4 meter en wordt geleidelijk aan opgetrokken tot 4,21 meter zodat het (bijkomend) esthetische nadeel veeleer beperkt lijkt.

De Raad is dan ook van oordeel dat de beweerde aantasting van het uitzicht en de vermindering van het woongenot die volgens de verzoekende partij daarmee gepaard gaat dan ook de vereiste ernst ontbeert om de gebeurlijke schorsing van de bestreden beslissing te verantwoorden. De verzoekende partij maakt aan de hand van een fotoreportage weliswaar voldoende duidelijk waar haar woning ten opzichte van de geplande werken is gesitueerd en in welke delen ervan zij licht

ontvangt doch de verzoekende partij laat na om aan de hand van voldoende concrete gegevens de aard en de omvang, dit wil zeggen de ernst, van het beweerde verlies aan direct (zon)licht op voldoende wijze te concretiseren en aanschouwelijk te maken.

Uit de door de tussenkommende partij neergelegde stukken blijkt dat de verzoekende partij ten vroegste na 15u00 enige schaduw hinder zou kunnen ondervinden ingevolge de werken die middels de bestreden beslissing werden vergund doch dat er geen sprake zal zijn van een substantiële reductie van lichtinval.

De afname van licht en bezonning in de keuken kan bijgevolg niet worden aangemerkt als een ernstig nadeel. De stijging van energiekosten kan bijgevolg evenmin worden ingeroepen als een ernstig nadeel aangezien dit een financieel nadeel is dat principieel herstelbaar is. Minstens dient vastgesteld te worden dat de verzoekende partij het tegendeel niet aantoont.

4.

In zoverre de verzoekende partij tot slot aanvoert dat de bestreden beslissing de harmonie met de andere woningen in de straat aantast en dit voor een stijlbreuk in de omgeving zal zorgen, dient de Raad vast te stellen dat de verzoekende partij niet concreet aantoont in welke zin dit voor haar een persoonlijk nadeel oplevert. De Raad is bijkomend van oordeel dat deze discussie veeleer betrekking heeft op de grond van de zaak. De mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing kan de verzoekende partij op zich evenwel geen nadeel opleveren dat de voor de schorsing vereiste graad van ernst vertoont.

5.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door mevrouw Nathalie DE CLERCQ.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0507/SA/4/0454.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 18 juli 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Katrien VISSERS

Filip VAN ACKER